

RADIO-AKTIEF

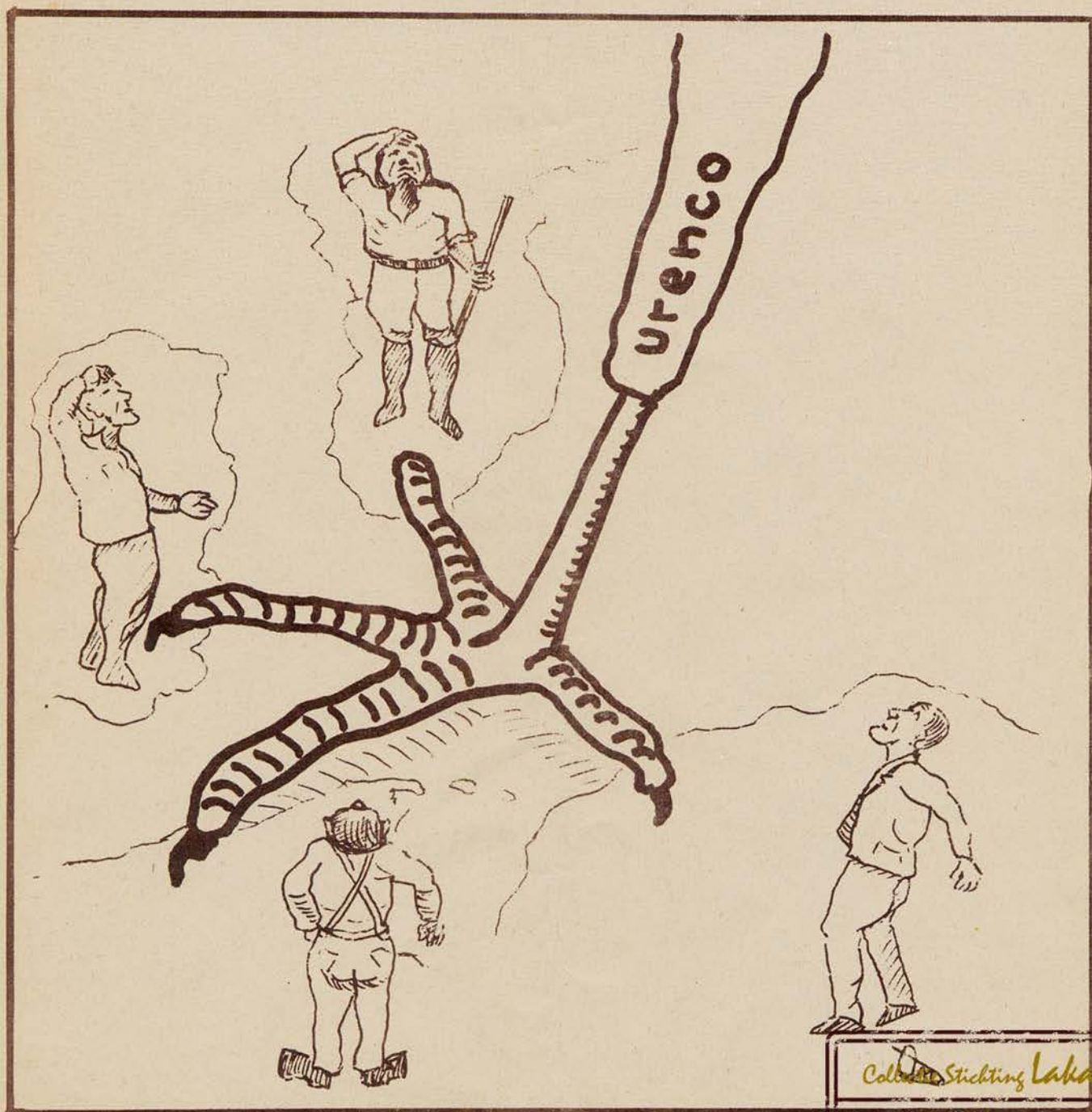
NIEUWSBRIEF Nummer 14

februari 1978

Kontaktadres:

Wenenstraat 45, Haarlem

tel.: 023 - 33 69 62

Collectie Stichting Laka

www.laka.org

Gedigitaliseerd 2021

Van de Redactie

Traditioneel heeft het weer de nodige moeite gekost om tijdig uit te komen. Ditmaal heet de grote smoes "ALMELO". Er is door deze actie enorm beslag gelegd op de mankracht van de stroomgroep. Hopelijk is Radio Aktief klaar vóór 4 maart. De inhoud is daar erg op gericht.

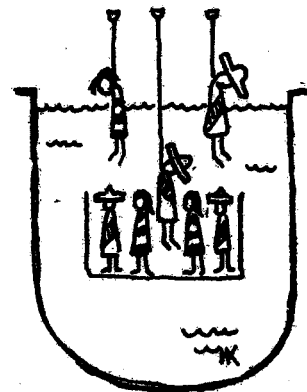
Ditmaal geen plaatselijk nieuws. Wel veel ingezonden kopij van Haarlemse bodem. En dat is toch ook een plaatselijke activiteit, nietwaar?

Met enige trots kijken we naar de "Almelo"-advertentie. Erg veel mensen hebben zich daarvoor ingezet. Verder is de avond van het IKV en het Miljeuvarken een succes geworden, alhoewel de buskaarten voor Almelo niet bepaald door de zaal vlogen.

Op dit moment staat het vast, dat er vier bussen uit Haarlem vertrekken, iets beneden de verwachting, maar wellicht komt er de laatste dagen nog een enorme toeloop. Het bekende Haarlemse kwartiertje-effekt dus. Door enige Haarlemse demonstranten is een lied in elkaar gezet, dat op de wijs van "Karnaval in Rio" aandacht vraagt voor wat het verrijkt uranium uit Almelo in Brazilië zal aanrichten.

TOT IN ALMELO!

REACTOR NAAR WEST- DUITS -BRAZILIAANS ONTWERP

Geachte mensen,

Jullie hebben het niet gemakkelijk in de strijd tegen kernenergie. Het zal niet eenvoudig zijn om te voorkomen, dat Almelo niet uitgebreid zal worden. Vooral omdat het om kommerciële belangen gaat. Die eenvoudig door te prikken zijn, daar wil ik nog wel eens op terug komen.

De werkgelegenheid als argument dan? Er zijn veel betere, andere middelen om de werkloosheid te bestrijden. In december heb ik hierover een brief geschreven aan de minister van Sociale Zaken. Of daar aandacht aan geschonken wordt is nog de vraag.

De werkgelegenheid kan teruggebracht worden tot normale proporties. De les van de Tweede Wereldoorlog is slecht geleerd (werkgelegenheid van een afschuwelijke oorlogsmachine). Zulke erge dingen mogen niet weer gebeuren. Milieuvuiling mag ook niet goedgepraat worden doordat er werkgelegenheid mee gemoeid is. Werkloosheid kan aangepakt worden met middelen, die niet tot aantasting of vernietiging van leven leiden.

Als de regering dit gaat inzien, zijn meteen projecten als UCN en Kalkar van de baan.

Ik blijf brieven schrijven aan Van Agt en Albeda. Misschien helpt het.

Veel succes met jullie acties!

Inhoudsopgave

blz. 2	Van de redactie Ingekomen brief
blz. 3	Is de staat corrupt?
blz. 4	Reactie Vredesopbouw
blz. 5	Reactie IKB
blz. 6	" "
blz. 7	Oproep abonnement Radio Aktief
blz. 8	Reactie PSP
blz. 9	Een leek
blz. 10	Een oproep vanuit de Filippijnen
blz. 11	De Stroomgroep Haarlem en de Anti-Kernenergie- Beweging
blz. 12	Almelo-lied

IS DE STAAT KORRUPT?

De opvatting over de kenmerken van een "staat", d.w.z. de bevoegdheden en zelfstandige beleidsvorming zal afhangen van de politieke meningsverschillen van mensen, al zal wel niemand van welke kleur dan ook tolerant zijn ten aanzien van "korruptie" door die staat.

Voor we aan de vraag toekomen wie die "staat" uitmaken mogen we rustig vaststellen, dat door de hele geschiedenis heen staten korruptie hebben bedreven. Daar was temeer gelegenheid voor in de feodale periode van zelfstandige landsdelen, de zuivere monarchale overheersing waar machtsuitoefening in handen van een persoon berustte en diktatoriale regimens van een niet te ingewikkelde structuur zoals in Afrika en Zuid-Amerika.

Maar ook onder democratische staatsvormen, d.w.z. een door het volk gekozen regering bij vrije verkiezingen, viert korruptie hoogtij. Deze korruptie kan bestaan uit overtreding van nationale en internationale verdragen, besteding van het staatsbudget aan nimmer in de openbaarheid gebrachte uitgaven; manipulaties met handelsovereenkomsten of onverantwoorde posten bij plaatsing van orders; beslissingen in buitenlandse aangelegenheden zonder controle van het parlement; verdwijning van mensen door een niet openbaar lichaam van staatswege; ontwaarding van de valuta waardoor miljoenen slachtoffers worden gemaakt onder de kleine spaarders.

Soms komt de brute schending van de democratische besluitvorming onverhuld naar voren bij de greep naar de macht zoals die in 1935 in Spanje plaatsvond; soms wordt met hulp van een ander land een militair regime in het zadel getild zoals in 1973 in Chili. Een andere vorm is de direkte onderwerping van een land door nabuurstaten, zoals het geval was met de Baltische staten en Tsjecho-Slowakije door Rusland.

Er werden in deze eeuw instanties in het leven geroepen om internationale overeenkomsten te waarborgen met betrekking tot bewapening, hulpverlening, handelsbetrekkingen, communicatie, miljeuproblemen, enz. Dat in ruime mate hiermee de hand wordt gelicht door staten, hetzij op dikta-

toriale of democratische basis geschoeid, maakt weinig verschil. Amerika gaat als grootste component in de Westerse wereld voorop met legio manipulaties, die grondstoffenvoorziening en steunpunten (militair) moeten verzekeren in de wereld. Ze gebruikt daarvoor instellingen als C.I.A., I.T.T. en F.B.I., die oncontroleerbaar veelal korrupte praktijken toepast in en buiten Amerika op insignatie van het Witte Huis. Duitsland is gebonden aan de overeenkomst van Jalta met betrekking tot een beperkte troepenmacht en geen atomaire wapens. Via de leverantie van het verrijkte uranium aan Brazilië is het een koud kunstje een eigen voorraad aan te leggen en voor wapengebruik uit te proberen op het gepachte gebied in Zaire, ter grootte van half Frankrijk. Daar opereert de combinatie OTRAG, waarin een aantal grote industrieën vertegenwoordigd zijn. En waarlijk niet zonder medeweten van de Westduitse staat.

Al voor de Tweede Wereldoorlog en tijdens die oorlog waren nauwe relaties aanwezig tussen Duitse, Engelse en Franse scheikundigen, die met medewerking van Hollandse fysici (Kistenmaker, De Haas, Ketelaar) opereerden op het gebied van de kernsplijting onder de naam "Cellestic", waaruit tenslotte de Almelse ultracentrifugefabriek is voortgekomen en de combinatie "Urenco". De relaties, die tijdens de oorlog bestonden tussen deze Nederlandse fysici en Duitsland, zijn van meer dan bedenkelijke kwaliteit.

Zij waren in feite bezig voor Hitler naar de atoombom te zoeken en had hun ijverig speuren resultaat gehad, dan zou de wereld er waarschijnlijk anders uitzien, dan thans het geval is. Het tekent de naoorlogse mentaliteit, omwille van het "economisch belang", dat deze mensen vrijuit konden gaan waarbij Duitsland als model had gestaan met benoeming van oud-Nazi-leden op belangrijke posten in de Bondsrepubliek.

Terug naar de "staat". De staat blijkt een zeer gekompliceerd geval te zijn waar je geen kaartje op kan hangen met "parlement", "ministerie", "hogerhuis" of "politiebureau". De staat als democratisch werkend orgaan is juridisch de totale bevolking; wij met z'n allen vormen de staat.

De uitvoerende lichamen met bevoegdheden zijn gemeentes, provincies, rijksinstanties, politie, leger, met een ambtenarenkorps dat in de honderdduizenden loopt.

Als deze instanties met de mogelijkheid van openbare rekenschap van haar daden zich houden aan de gestelde regels t.a.v. haar functies is er geen vuiltje aan de lucht. Maar er is meer aan de hand! Gezagsdragers worden op belangrijke posten met macht bekleed en er is een gevleugeld woord van een Amerikaans filosoof: 'macht korrumpert; meer macht korrumpert erger'.

In ons maatschappelijk stelsel lopen de verbindingslijnen van deze hoogwaardigheidsbekleders, industriebaronnen, handelsattachés, ambassadeurs, etc. dermate door elkaar dat geen controle op hun daden meer mogelijk is en het stukje staatsvertegenwoordiging een eigen leven gaat leiden met dikwijls alle kwalijke gevolgen van dien. Getuige het "helmen-incident" bij het Nederlandse leger; het onder ons handeltje met de Amerikaanse ambassadeur (en handelsreiziger) Midden-dorf, Grapperhaus (Mees & Hope), De Koster (voormalig minister van defensie) en Wagner (chefkok van de Shell) over de leverantie van de P-530-Cobra vliegtuigen voor het sommetje van vijf miljard.

Het meest recente schandaal, waarin de Nederlandse staat betrokken was, is de Lockheed-affaire, waarin ook Japan,

Italië en West-Duitsland betrokken waren. De integriteit van ministers, presidenten, prinsen en directeuren verdwijnt bij de glans van het geld. Hoe hoger de functionaris is geplaatst, hoe minder is hij blijkbaar te vertrouwen. De staat korrumpert? Zij, die de staat vertegenwoordigen zijn korrumpert dankzij ons economisch stelsel waarin malversaties tot moord toe op partikulieren en bevolkingsgroepen aan de orde van de dag zijn omwille van het "economisch belang" (denk aan de uitroeiing van Indianenstammen in Zuid-Amerika voor hout en bodemschatten in het Amazone-gebied).

Het "vrije" Westen en niet alleen het Westen leeft onder het juk van een foutief mechanisme, dat zweert bij vrije concurrentie en grote welvaart (free enterprise en high prosperity) maar dan wel het laatste voor een zeer kleine minderheid en als begeleidende verschijnselen een cyclische terugkeer van inflatie, werkeloosheid, armoede en honger. Het zou te ver voeren om dit systeem dieper te analyseren en daaraan politieke consequenties te verbinden. Wij moeten ons slechts realiseren, dat schadelijke monsters als kerncentrales, kweekreactoren en ultracentrifugefabrieken winstgevend objecten zijn waarin miljarden geïnvesteerd worden, evenals in wapentuig en dat het niet geproduceerd wordt voor het welzijn van de bevolking.

Jan Michels

REAKTIE VREDESOPBOUW

"Hieronder volgt een reactie op Radio-Aktief nummer 12 van november 1977. Op bladzijde 7 van dat nummer wordt onder het kopje Vrede aandacht besteed aan de IKV-actie tegen de kernwapens.

Radio-Aktief vindt deze actie een goede zaak, maar geeft Vredesopbouw een veeg uit de pan omdat wij in het augustusnummer '77 konstateren, dat de actie onlogisch is. Vredesopbouw opereert daarom "binnen het raam van een burgerlijk, konventioneel denkschema, dat aantasting van bestaande normen schuwt als de pest".

Jammer genoeg is het citaat (over het feit dat wij de actie onlogisch noemen en daarom burgerlijk etc. zou zijn) niet volledig. Er staat ook:

"Betekent deze bedenking tegen de actie van het IKV dat men er maar beter tegen kan zijn? Dat niet. Hoewel de actie onlogisch en absurd is, is het wellicht een laatste kans om het veiligheidsdenken in ons land tot ontwikkeling te brengen".

Daar gaat het om. En daarmee staan we ongeveer op één lijn met Radio-Aktief. Het denken over veiligheid is bij de beleidsmensen vastgelopen in ingewikkelde en nutteloze strategospelletjes (zie de MBFR onderhandelingen in Wenen).

Alleen een "domme" aktie van "amateurs" kan de vicieuze cirkel van meer bewa-
pening en dus meer onveiligheid doorbreken. Daarom staat Vredesopbouw van harte
achter de IKV aktie. Binnenkort gaan we in het blad aandacht besteden aan de
resultaten tot nu toe en aan de plannen voor verdere aktie.

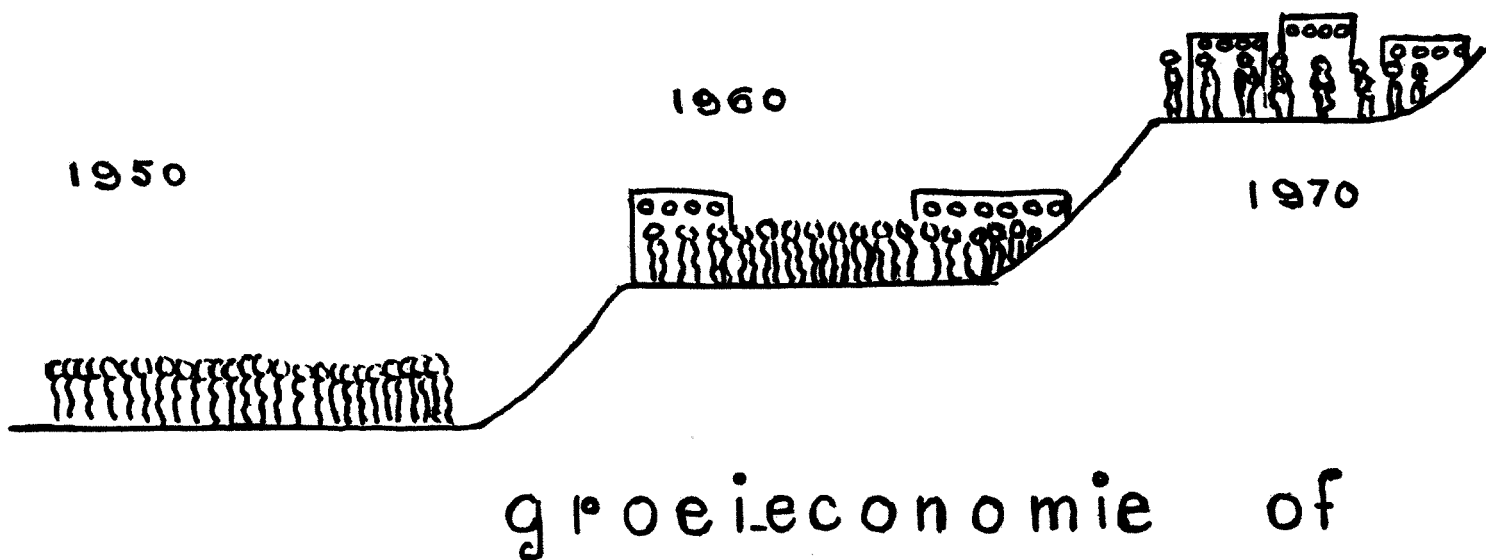
Maar als we zeggen, dat de aktie onlogisch is en absurd, bedoelen we dat het
militaire en politieke establishment dat vindt. Je roept enorme weerstanden
op en je zult goede argumenten moeten presenteren om je aktie geloofwaardig
te maken.

Het IKV moet niet mee gaan doen met de al genoemde strategokompetitie, samen
met de "beleidsdeskundigen". Het IKV moet zich richten op de gewone mensen.
Maar het zal niemand verbazen, dat ook de gewone mensen de aktie absurd en on-
logisch vinden, na tientallen jaren indoktrinatie met gruwelsprookjes over de
Russen in het kader van de koude oorlog.

Het IKV kan en mag dit verwijt niet ontlopen: om van de aktie een sukses te
maken en om een brede beweging tegen het huidige veiligheidssysteem op gang te
brengen is meer nodig dan zeggen, dat kernwapens zo onmenselijk zijn. Dat
vindt namelijk iedereen, zelfs Luns.

Als lid van de IKV-kerngroep Utrecht, heb ik geconstateerd dat de aktie mensen
aanspreekt omdat ze een emotioneel beroep op je doet, maar dat is niet genoeg.
Vredesopbouw is bang dat de aktie zal verlopen, als er niet snel door de
vredesbeweging aan de - enigszins emotionele - aktie een dimensie wordt toege-
voegd: een fundamentele diskussie over een ander, en een echt, veiligheids-
systeem, waarbij ook zaken als het militair-industriëel kompleks, de wapenhandel
met de derde wereld en de invoering van de plutoniumekonomie moeten worden be-
trokken.

Maar voorlopig zijn we al heel gelukkig met het feit, dat 160 kerngroepen in
het hele land bezig zijn met aktie tegen het meest afschuwelijke wapen dat de
mensheid ooit op zichzelf heeft losgelaten. En daarom: Weg met de kernwapens,
om te beginnen uit Nederland".

De Internationale Kommunisten Bond
en de Kernenergie

Tijdens de eerste vergadering van het komitee tegen de uitbreiding van het
Ultracentrifugeprojekt in Almelo, werd de suggestie geopperd om de verschil-
lende deelnemende organisaties en partijen in Radio-Aktief kenbaar te laten
maken hoe zij staan tegenover het UC-projekt en de kernenergie in het alge-
meen. Graag voldoet de Internationale Kommunisten Bond (IKB) aan dit verzoek.
Wij vinden het van groot belang gezamenlijk de strijd tegen de kernenergie te
voeren. Hiervoor is het van belang om duidelijk te hebben hoe een ieder denkt
deze gezamenlijke strijd te kunnen voeren.

De belangrijkste redenen waarom wij tegen kernenergie zijn:

1) Het probleem van het opruimen van radioactief afval is onopgelost

De gevaren, die aan het radioactief afval en de opslag daarvan kleven, zijn van een dusdanige orde, dat dit de mogelijkheid van fouten niet toestaat. Een veilige oplossing is tot nu toe niet gevonden en het is nog een grote vraag of dit überhaupt wel mogelijk is.

2) Misdadige onverantwoordelijkheid

De ervaringen met reeds bestaande kerncentrales hebben bewezen, dat "ongelukken" mogelijk zijn, ondanks de door de voorstanders van kernenergie veel geroemde veiligheidssystemen. Bij normaal functioneren van kerncentrales ontsnapt radioactief materiaal. Deze voortdurende "ontsnappings" hopen zich op en verslechteren de levensomstandigheden op aarde door een toenemend aantal ziekten, die ontstaan door radioactieve straling. Het risico van een groot ongeval stijgt van dag tot dag en met iedere nieuw gebouwde atoomcentrale.

3) Ekologische konsekwenties

Naast stralingsgevaar van in bedrijf zijnde kerncentrales zijn er ook negatieve gevolgen voor omgeving en klimaat. Deze hangen hoofdzakelijk samen met de noodzakelijke koeling van de reaktor en de enorme hoeveelheden verhit water die in de rivieren en de zee worden geloosd. Met iedere atoomcentrale die gebouwd wordt verslechtert de situatie.

De overgang van thermische- naar kweekreactoren maakt de situatie nog gevaarlijker, omdat de kweekreactor nog moeilijker te controleren is, als atoombom kan exploderen en voor zijn koelsysteem natrium nodig heeft, dat explosief ontbrandt als het met lucht of water in aanraking komt.

Maar waarom bestaat er iets als kernenergie?

Het eenvoudige feit, dat kernenergie kon worden als mogelijke energiebron, moet gezien worden in samenhang met de oorlogsproduktie. De geweldige sommen geld, die voor de militaire atoomwetenschap waren uitgegeven, moesten worden gerechtvaardigd. De "vreedzame" toepassing van kernenergie heeft dit doel gediend.

De olie-"krisis" en de gestegen olieprijs hebben ertoe bijgedragen de plannen voor uitbreiding van kernenergie te stimuleren. Voor de grote koncerns werd het winstgevender om deze vorm van energie te ontwikkelen. Het kapitalistische systeem, dat geen onderscheid maakt tussen wat nuttig en wezenlijk is en wat overbodig en schadelijk is, maar er alleen op let wat met winst of meer winst verkocht kan worden, is verantwoordelijk voor de onverantwoordelijke bouw van kerncentrales.

KERNENERGIE

Wij zijn echter niet van mening, dat de afschaffing van het kapitalistische systeem allèen de ernstige problemen oplossen die met de toepassing van kernenergie verbonden zijn. We vinden het volstrekt onverantwoordelijk, dat in de Sovjet-Unie en Oost-Europa kernenergie wordt toegepast achter de rug van de bevolking van die landen om, in een poging daarmee de achterstand in economie in te lopen. We willen niet a priori uitsluiten, dat het ooit eenmaal mogelijk zou kunnen zijn om kernenergie op veilige wijze te benutten. Maar dit vereist dat de drie eerdergenoemde bezwaren worden uitgebannen.

Wij zijn van mening, dat andere energiebronnen moeten worden benut. Het klopt, dat de kolen-, olie-, en gasvoorraden op lange termijn niet voldoende zullen zijn en dat op dit moment wind-, zonne-, en aarde-energie enz. deze niet onmiddellijk kunnen vervangen. Dit is dan echter géén argument voor kernenergie. Integendeel, het is een argument om het onderzoek (door de staat) naar duurzame energiebronnen te bevorderen.

Wij vinden het noodzakelijk deze en andere problemen te bediskussiëren. Op dit moment is echter het centrale probleem de strijd tegen de kernenergie. Het gevaar van de kernenergie is een internationaal probleem en zal dan ook internationaal moeten worden bestreden. Dit betekent, dat bij de voorbereiding, organisatie en andere besluiten afgevaardigden van de buitenlandse Anti-Kernenergie Beweging (AKB) moeten worden betrokken.

De arbeidersklasse produceert alle rijkdom, ook de energierijkdom.

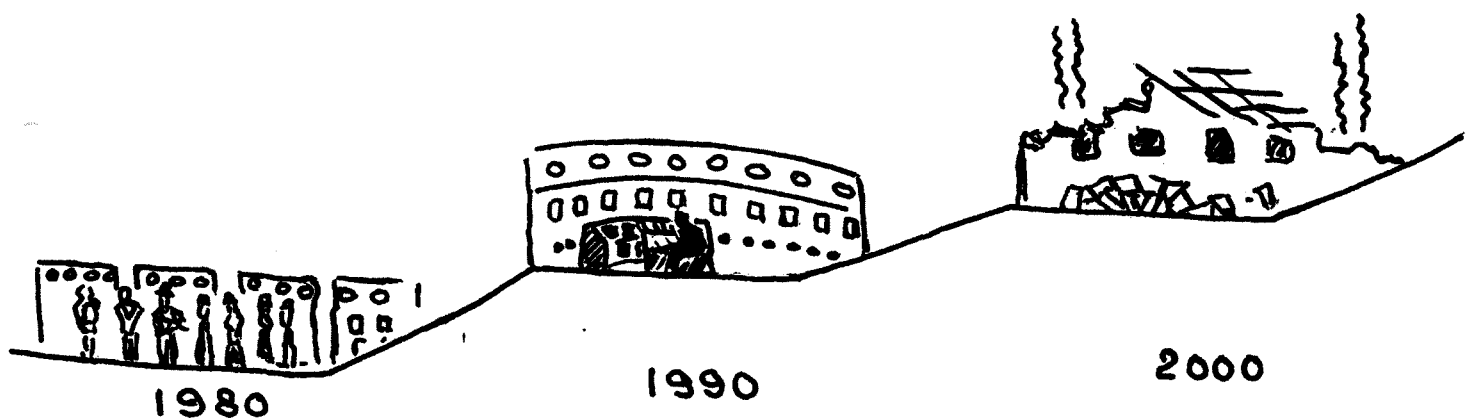
Zij moet dan ook de energiebronnen bepalen, waarmee de maatschappij moet worden onderhouden. De diktatuur van de atoomlobby kan alleen gebroken worden wanneer de arbeiders zelf de controle over de energieproductie in handen nemen. De vakbeweging kan via acties en door het ontwikkelen van alternatieve werkgelegenheidsprogramma's de noodzakelijke ondersteuning verlenen aan de AKB. Slechts onder arbeiderscontrole zijn oplossingen mogelijk voor de energieproblematiek en de werkloosheid.

In Nederland hebben de vakbonden (met name FNV en Industriebond NVV) zich uitgesproken tegen kernenergie. Zij moeten dan ook betrokken worden bij de strijd tegen kernenergie. Voor de AKB betekent dit, dat ze naar de vakbonden toe moeten werken. Ze moet concrete eisen ontwikkelen en inbrengen, zoals: stop kerncentrales, nationalisatie van de energiesector onder vakbewegingscontrole, ontwikkeling van alternatieve energiebronnen onder controle van de arbeidersbeweging enz. Een ander belangrijk punt is de noodzaak tot het actief betrekken bij de acties van betrokken arbeiders en bevolking. Dit betekent het houden van informatie-avonden, groepen oprichten, aktiekranten, enz. Ongetwijfeld kan deze reeks nog verder aangevuld worden, maar we zullen ons hier beperken tot deze hoofdpunten.

Binnen een groots opgezette Anit-Kernenergie-Beweging zullen ongetwijfeld de verschillende politieke richtingen elkaar tegenkomen. Het moet dan ook altijd mogelijk zijn om verschillende standpunten naar voren te brengen en de bediskussiëren bijv. via Radio-Aktief), want alleen dan is het mogelijk om een werkelijk brede beweging tegen de kernenergie te ontwikkelen. We moeten immers niet uit het oog verliezen, dat we een gezamenlijk doel hebben, namelijk

STOP DE KERNENERGIE

Internationale Kommunisten Bond
Nederlandse sekte van de Vierde Internationale

de afvalrace der werkenden.

Abonnement: f 7,50 per jaar, overmaken op
giro 5180 Nutsspaarbank West-Nederland,
Haarlem t.g.v. rek.nr. 82 24 42 146 -
Penningmeester SSK-Haarlem F. de Beijer

De PSP, Almelo en Kernenergie.

Het onderstaande geeft weer langs welke lijnen er in de PSP gedacht wordt over de uitbreiding van de Ultracentrifuge-fabriek in Almelo.

De voorgenomen uitbreiding van de tweede uraniumverrijkingsfabriek en alles wat daaraan vastzit is een schoolvoorbeeld van de verwevenheid van kapitalisme en militarisme, vanouds gesymboliseerd in de wapenfabrikant. Het verband is alleen minder direkt, minder doorzichtig geworden sinds de tijd, dat dat symbool voor het eerst gebruikt werd in de strijd voor socialisme en pacifisme.

Het ongebruikt laten van grote steenkoolvoorraden, de paniekerige uitverkoop van het aardgas, het schrikbeeld van politieke en economische chantage met de nog resterende olievoorraden, het hals-overkop zich vastbijten in de "onuitputtelijke" kernenergie reserves, dat is alles illustratie van een gevecht op leven en dood om de macht over de energiebronnen en om een maximale winst uit de exploitatie daarvan.

Tellen we de duur van het tijdperk dat olie en gas ons nog van energie kunnen voorzien in tientallen jaren, dan zou een bruinkool-steenkool tijdperk ettelijke eeuwen kunnen duren. Maar niet een verstandig omspringen met de aanwezige hoeveelheid energie is richtinggevend voor de weg die we gaan, maar het rendement dat het in opsporing en winning gestoken geld opbrengt. En daarnaast de mogelijkheid macht uit te oefenen door beheersing van een zo groot mogelijk deel van de energievoorraad. Angst om achterop te komen en de wetmatige drang tot opvoering van de productie en tot overproductie binnen onze economie kappen de weg af naar vergaande energie- en grondstofbesparingen en naar een terugschakelen op energiewinning uit kool. Zelfs gunt men zich de tijd niet om de mogelijkheden van het gebruik van zonne- en windenergie te onderzoeken, maar zet alles op de ene kaart van de kernenergie.

Zo leidt de ongeplande groei-economie noodzakelijkerwijs tot het gebruik van kernenergie.

Om die energie op te wekken wordt uranium gebruikt, waarvan de voorraad op aarde beperkt is. Als bij olie en aardgas moeten we in tientallen jaren denken willen we bepalen hoelang de voorraad strekt.

Tenzij we zelf een veel hoogwaardiger "brandstof" (splijtstof) uit uranium maken: plutonium. En daar zal het - alweer noodzakelijkerwijs - naar toe moeten als olie en gas op zijn, als we steenkool te duur blijven vinden, als we verzuimd hebben zonne- en windenergie te leren gebruiken en als we vasthouden aan een groei-economie. Wie plutonium heeft, kan kernbommen maken. Wie plutonium heeft kan niet verhinderen, dat anderen daarvan kernbommen maken ook al worden tal van democratische rechten opgeheven en de politie op oorlogssterkte gebracht.

Zo maakt een ongecontroleerde groei-economie ieder verdrag tegen de verspreiding van kernwapens zinloos. Wat de Nederlandse regeringen (Den Uyl zowel als Van Agt) te verwijten valt is dan ook niet minder dan het schenden van de geest (en de letter?) van het ook door Nederland ondertekende Non-proliferatie Verdrag (het verdrag tegen de verspreiding van kernwapens). Eigenlijk al door het besluit kernenergie voor "vreedsame" doeleinden te gaan benutten en zeker door de principiële bereidheid mee te werken aan de uitvoering van het Duits-Braziliaanse kontrakt voor de levering van kerncentrales, opwerkingsfabrieken en splijtstof aan Brazilië.

We keurden daarmee goed, dat Duitsland in zijn strijd om de hegemonie met de V.S., Frankrijk en Japan zich een kolonie koopt, 250 x zo groot als ons land. Een land dat zijn afhankelijkheid (nu als een schuld van tientallen miljarden) en bittere armoede verdiept terwille van de groothedswaan van zijn industrie en van zijn fascistische leiders. Een land n.b. met een uiterst gunstige ligging voor de opwekking van energie uit waterkracht en zonnestraling.

West-Duitsland koopt zich hiermee een afzetmarkt en een terrein voor proefnemingen op het gebied van de kernsplijting. Daarmee worden twee vliegen in een klap gevangen: het vermijdt de risico's van hinderlijke demonstraties en ontduikt zijn in 1954 opgelegde verdragsverplichting geen verrijkt uranium op zijn grondgebied te maken.

Naar onze mening moet Nederland de samenwerking met Engeland en Duitsland in Almelo opzeggen. Niet afwachten of Duitsland daarop reageert met een eis tot schadevergoeding, maar Duitsland in gebreke stellen voor het negeren van het Nederlands en Engels vetorecht tegen zijn Brazilië-kontrakt en Duitsland voor het Internationaal Gerechtshof aanklagen het Non-Proliferatie Verdrag te schenden als het zijn kontrakt met Brazilië uitvoert.

E E N L E E K

Het vervelende, als leek over kernenergie te moeten nadenken, is dat je er eigenlijk zo weinig vanaf weet.

De meesten van ons zijn druk bezig met het verdienen van het dagelijks brood, het verzorgen van gezinnen of iets anders erg nuttigs en dat vergt veel inspanning en vooral veel tijd.

Als men daarnaast dan ook nog bedolven wordt onder een massa informatie over problemen, zoals oorlogen, rassendiscriminatie, derde wereld, onderdrukking, kernenergie, dan treedt de menselijke neiging op dit soort dingen maar liefst over te laten aan de "deskundigen". Dat is begrijpelijk en zou dan ook niet erg zijn als er nou maar geen nare ongelukken waren gebeurd met die kerncentrales en als de kans op nieuwe ongelukken maar nihil was. Jammer genoeg is dat echter absoluut niet het geval.

De ongelukken in kerncentrales werden veroorzaakt door lekkages, waardoor levensgevaarlijke radioactieve stof vrij kwam.

Bij het woordje radioactief staan mijn haren dadelijk recht overeind. Dat goedje vergelijk ik altijd met de pest, cholera en pokken compleet in een zeer effectieve, moderne vorm waarvoor echter nog geen enkel serum is uitgevonden. Dan toch maar liever zelf even nadenken, "deskundigen" ten spijt.

En de werkloze textielarbeiders in Twente dan?

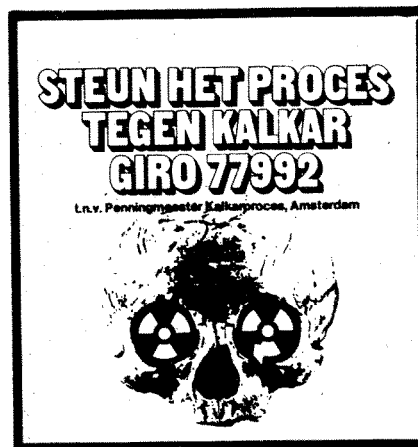
Het argument dat alle genoemde bezwaren opzij moet zetten en alle risico's goed moet maken.

Hoeveel van hen kunnen aan werk geholpen worden in zo'n ultramoderne fabriek waar toch veel geschoold personeel zal worden gevraagd?

Enkele honderden?

Het lijkt erg omwaarschijnlijk, dat de te besparen gelden, die nu nog bestemd zijn voor uitbreiding van de ultracentrifuge fabriek, niet voldoende zouden zijn om hen aan veiliger werk te helpen.

Bart J. Romein

Wat zeggen die eigenlijk er nou zelf van? Nou dat is niet bemoedigend. Hun informatie is terughoudend, bij het stugge af maar dat is achteraf ook wel begrijpelijk. Het komt op het volgende neer:

- dat ongelukken in kerncentrales niet altijd te voorkomen zijn en dan katastrofale gevolgen kunnen hebben;
- er nog geen veilige opslagplaats gevonden is voor het uiterst gevaarlijke radioactieve afval;
- dat kerncentrales een goede bijdrage leveren voor het vervaardigen van atoombommen.

Vooraf dat laatste punt maakt mij erg bezorgd.

Het is bekend, dat ook kerncentrales alleen het energie vraagstuk niet geheel kunnen oplossen.

Wel zijn zij intussen uitstekende grondstof leveranciers voor het vervaardigen van atoombommen.

Het in bezit zijn van atoombommen betekent macht waaruit volgt onderdrukking. De bouw van kerncentrales is dus een

EEN OPROEP VANUIT DE FILIPPIJNEN

Het terrein voor de eerste kerncentrale in de Filippijnen wordt voorbereid in Morong, Bataan. Met de bedoeling de centrale in 1984 in werking te stellen is men met de bouw ervan een paar maanden geleden begonnen.

De 11.000 inwoners van Morong, vooral boeren en vissers, werd verteld dat de kerncentrale absoluut veilig was. Maar nu zijn ze tot de ontdekking gekomen dat veel mensen in ontwikkelde landen bang zijn van kernenergie met zijn gevolgen voor de omgeving en zijn socio-politieke en economische consequenties. En daarom maken zij zich vreselijk bezorgd over het mogelijke verlies van hun agrarische grond en hun viswateren, en over de herhuisvesting van hun families.

Veel andere Filipino's zijn diep bezorgd over de volgende punten:

- 1) De centrale kost 1,1 miljard dollar, gefinancierd met een Amerikaanse lening. Per juni 1977 bedraagt onze buitenlandse schuld al 6,1 miljard dollar.

Mag zo'n uitgave een prioriteit zijn in een land met zulke overstelpende problemen m.b.t. de voorziening in de eerste levensbehoeften van het volk?

- 2) Het land is voor uranium brandstof en voor de verwerking van radio-actief afval aangewezen op een ander land, de Verenigde Staten. Is kernenergie werkelijk een alternatief voor olie? Wat de brandstof betreft blijft het een kwestie van importeren, en dan zitten we ook nog opgescheept met het radio-actief afval.

- 3) Als een land als Australië, dat volgens zeggen over de grootste hoeveelheid uranium ter wereld beschikt, "meer deskundigheid nodig heeft in kerntechnologie en duidelijke richtlijnen om regulaties bij de licentie vast te stellen in zaken als het opbergen van kernafval" alvorens te besluiten tot de bouw van kerncentrales, heeft een ontwikkelingsland dan niet des te meer tijd nodig voordat het zijn volk in het kerntijdperk stort?

SPEL ZONDER GRENZEN

Strekt dit het volk tot voordeel?

Dit zijn enkele problemen die niet ten volle in het openbaar bediscussieerd kunnen worden, omdat de regering al besloten heeft de centrale te bouwen. Het leger staat klaar om elke oppositie ertegen neer te slaan. De Filipino's hebben reeds vijf lange jaren geleefd onder de staat van beleg, en het einde ervan is nog niet in zicht.

Ons volk is niet klaar voor het kerntijdperk. Met zijn socio-economische politieke implicaties kunnen we het ons niet veroorloven. **WE HEBBEN GEEN KERNCENTRALES NODIG, EN WE WILLEN ZE OOK NIET.** Maar we kunnen er nauwelijks protest tegen aantekenen, laat staan dat we het huidige regiem ervan zouden kunnen weerhouden zijn plannen uit te voeren. Onze hoop is gevestigd op de vele gewone Amerikanen om de verkoop van de kerncentrale te verhinderen.

In deze tijd van grote nood zouden we willen verzoeken om in Amerika met een campagne van start te gaan tegen de export van een kerncentrale van Westinghouse Electric Corporation naar de Filippijnen.

Kunt u ons helpen?

Het gaat om de toekomst van 44 miljoen Filipino's en van hen die nog niet geboren zijn.

We zijn u erg dankbaar voor iedere steun die u ons kunt geven en de volkeren die in een gelijkwaardige situatie verkeren.

(vertaald door Jan Schrama van de Filippijngroep Haarlem)

vervolg 'LEEK'

bijdrage om macht en onderdrukking in stand te houden.

Wie wil dit nu eigenlijk?

Ik in ieder geval niet, want wat zijn al onze energie-, derde wereld-, rassendiscriminatie- of wat voor soort problemen nog waard als wij allen - of worden onderdrukt - of radioactief onder de grond liggen - tengevolge van lekkende kerncentrales, radioactief afval of ontploffende atoombommen.

Als dat ook u tot nadenken stemt voel ik mij wat gelukkiger en iets veiliger, want dan kunnen wij met ons allen er wat aan gaan doen.

Hans Röttgering.

De Stroomgroep Haarlem en de Anti-Kernenergie-Beweging

Momenteel wordt er binnen de stroomgroepen en energie-komitees veel gepraat over de toekomst van de anti-kernenergie-beweging.

Eén van de oorzaken is, dat er in de landelijke stroomgroep de vraag werd gesteld:

"Wat is nu eigenlijk het verschil tussen het Landelijk Energie Komitee (LEK) en de Landelijke Stroomgroep?" Het is namelijk een feit, dat in de laatste jaren vooral het LEK naar buiten toe optrad als de organisatie welke de anti-kernenergie-strijd koördineerde. Indien er een totale overlapping van activiteiten bestaat is het immers onzin om twee organisaties naast elkaar te laten blijven bestaan.

Daarnaast is er een ander punt wat direkt aan de eerste vraag gekoppeld is:

"Als er nog plaats voor een stroomgroep (landelijk) is, hoe moet die er dan uitzien?"

Veel plaatselijke en regionale groepen hebben er sterk behoefte aan taak, doelstellingen en werkwijze vast te leggen.

Rond 1973 zijn de stroomgroepen ontstaan waarbij de landelijke vergadering funktioneerde als een overlegorgaan, een platform waar informatie werd uitgewisseld en gezamenlijke acties werden gelanceerd (J. Hontelez heeft over de geschiedenis een stukje geschreven in de reaktie welke namens de SSK-Haarlem en SSK-Amsterdam moest bijdragen aan de strategie-diskussie). Tot enige jaren geleden voerde de Stroomgroep vrijwel alleen de strijd tegen kernenergie. Maar de situatie is nu, als direkt sukses van die konsekwente strijd, totaal anders.

Een brede beweging is ontstaan onder de bevolking, hetgeen zich manifesteerde in een anti-kernenergie stellingname van een skala van groeperingen op politiek, maatschappelijk, kerkelijk en milieu gebied.

Het sterke punt van de stroomgroep, dat geldt ook met name voor de Haarlemse groep, is dat de samenstelling heeft plaatsgevonden op basis van een duidelijk anti-kernenergie standpunt van individuen.

Er zitten geen afgevaardigden van groeperingen in. Wel zijn leden van de stroomgroep daarnaast ook actief op ander terrein en pogen daar de anti-kernenergie-beweging gestalte te geven. Ten aanzien van acties zoals "Kalkar" en "Almelo" ontstaan daarnaast eenmalige komitees, welke samengesteld zijn uit (wisselende) afvaardigingen van politieke groeperingen die op basis van stellingname van de groepering, welke wordt vertegenwoordigd, meedoen. Die stellingname is lang niet altijd duidelijk anti-kernenergie.

Op verschillende plaatsen in het land zijn daarnaast Energie-komitees ontstaan met een permanent karakter. Door hun binding met politieke groeperingen hebben deze groepen een veel grotere daadkracht dan stroomgroepen nu eenmaal hebben. Toch blijven ze fundamenteel verschillen van stroomgroepen, omdat toch sprake blijft van last en ruggespraak met eigen politieke achterban, zelfs al heeft die groep of partij nog zo'n duidelijk anti-kernenergie standpunt. En daarom willen wij stroomgroep en energiekomitee gescheiden houden.

Een ander belangrijk punt voor ons (in Haarlem) is, dat in de doelstelling van de landelijke stroomgroep geen spreuken worden opgenomen als "anti-kapitalistische energie-voorziening". Hoezeer ook bij de uitwerking van de stellingname tegen kernenergie en de maatschappijverandering, welke daarmee gemoeid is, het kapitalisme als grimmige tegenstander opdoemt, zien wij weinig heil in het opnemen hiervan in de doelstellingen.

Wel is het belangrijk dat - ook in de stroomgroep - voortdurend de machtsverhoudingen, de grondslag van de huidige energie-problemen en de konsekwenties van "Energie dat zijn Wij" besproken dienen te worden. Dit om het bewustwordingsproces van stroomgroepers en via deze de buitenwacht injecties te geven. Politiek geladen etiketten opplakken helpt daarin niet, isoleert eerder en brengt dus de brede anti-kernenergie-beweging in gevaar.

Er is volgens ons een duidelijke plaats voor een stroomgroep, niet voor een nieuwe politieke groepering.

DEMONSTRATIE-LIED

Karnaval in Rio,
met de bommen uit Almelo.
Zo verdienen generalen,
met atomen kapitalen
door de kliek - Van Agt & Co -

Kerncentrales overzee,
Nederland doet daar ook aan mee.
T's geen zuivere koffie,
voel je aan op je sloffie,
daarom roepen wij luid - NEE!

Almelo staat centraal,
voor de macht van het kapitaal.
De gevaren van atomen
worden zonder meer genomen
en dat slikken we allemaal!?

Karnaval in Den Haag,
splits die rotzooi in je eigen maag!
Alle kerncentrales sluiten,
want we kunnen er best buiten.
En niet morgen, maar VANDAAG!

(Lied ingebracht door een groep
Haarlemse demonstranten)

Bij de Ekologische Uitgeverij is uitgekomen "STOP KALKAR". Er wordt uitgebreid ingegaan op de door 40.000 mensen gehouden demonstratie in Kalkar, Ook kan men de rekenresultaten van Richard Webb vernemen, die schokkend zijn. Het boek kost f 11,90 en is te verkrijgen bij boekhandel Agora, Zijlweg 100, waar ook veel ander lektuur op dit gebied is.

De landelijke stroomgroep stop kernenergie/kalkar geeft het blad "Energie dat zijn Wij" uit, dat zes maal per jaar verschijnt.

U kunt zich abonneren door het overmaken van f 7,50 op girorekening 29 46 163 t.n.v. de penningmeester van de Stroomgroep te Amsterdam.

METHAANGAS

De haarlemse stroomgroep is bezig met een derde druk van het boekje over schone energie bronnen. Prijs fl 1,- (+ porto fl 1,80)
Titel: "Geen Andere Keuze".

Redactie: Kelloggstraat 91, tel.: 33 98 65

Abonnement: f 7,50 per jaar, overmaken op
giro 5180 Nutsspaarbank West-Nederland,
Haarlem t.g.v. rek.nr. 82 24 42 140
Penningmeester SSK-Haarlem F. de Berjer

www.laka.org

Gedigitaliseerd 2021

SPORT EN POLITIEK HEBBEN
NIETS MET ELKAAR TE MAKEN

De regering van Pele

In het land waar
Pelé zijn aanwezig-
heid als "koning"
merkte, is voetbal
de grote populaire
hartstocht.

Maar de paardwed-
rennen trekken ook
een grote meingte
aan in de
Jockey Club
tijdens het
weekeinde.

(uit brochure: Ministério da
Indústria e do Comércio - Brasil)